

Lutilský prameň

16. november 2011

ČÍSLO 3

ROČNÍK XIV.

Keď sa pominú letné dni a znenazdania prichádza chladnejší október, len tíško hľadáme okolo seba, čo sa to v prírode deje. Tá začne hýriť najkrajšími farbami zlatožltá, červená, hnedá, pomaly sa vytráca zelená a nahrádza ju obyčajná šedá.

Tak nejako sa i človeku miera rôčik za rôčikom, až nastáva jeseň života. Je to čas na spomínanie a spomienky sú pestré ako tá príroda na jeseň. V spomienkach sa nájdú najkrajšie prežité roky, ale aj vážne až smutné obdobia... ale život ide ďalej.

Mesiac úcty k starším

Každý z nás je akýmsi pútnikom na ceste životom. Niekedy sa zastavíme, odpočinieme si a uvažujeme, koľko sme toho už prežili a čo všetko nás ešte v živote čaká. Objavíme na svojej prejdenej ceste krásne chvíle radosti z dobre vykonanej práce. Chvilky, ktoré ako náruč rozkvitnutých poľných kvetov by sme chceli rozdať svojim blízkym, aby sme sa spolu s nimi tešili zo svojich veľkých i malých úspechov. Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok. Človek je krásny podľa múdrosti, čo zračí sa mu v oku, podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov, keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov, keď aj on bol mladý.

“Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi.”

Staroba predsa nie je choroba, je to výzva! Výzva k tomu, aby sme nestrácali čas a boli na seba milší a jeden druhému opätovovali svoj úsmev.

A úsmev a príjemnú náladu pre našich seniorov vyčaroval 26. októbra v Lutile spevák a zabávač Martin Jakubec. Na pozvanie starostu obce z príležitosti Mesiaca úcty k starším prišiel do našej obce a v stredu podvečer zaspieval známe repetácke piesne, pri ktorých sa rozospievali aj prítomní v sále. K piesňam pridal aj humorné slovo, zablahoželal jubilantom a tiež zaspieval zmes ľudových piesní. Martin Jakubec si svojim šarmom, precíteným prejavom a charizmou získal všetkých prítomných seniorov.

Na záver programu sa k prítomným prihovril starosta obce Ján Pružina, ktorý všetkým poprial dobrého zdravia do ďalších rokov a zároveň poďakoval členkám Klubu dôchodcov za to, že si zobrali patronát nad zeleňou okolo nového námestia.

- **Aj naše deti Základnej školy s Materskou školou si svojich starých uctili v priestoroch školy. Svoje poďakovanie starým rodičom ale i rodičom vyjadrili básničkami, spevom a tancom. Nakoniec si so starými rodičmi aj zatancovali spoločný tanec. Pani učiteľky a personál školy za deti pripravili pre všetkých veľmi milé občerstvenie.**

ZASADNUTIA OBEČNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Poslanci Obecného zastupiteľstva v Lutile dňa 21.09.2011
na svojom 5. riadnom zasadnutí

Uznesením č. 57/ 2011

schválili

Program:

1. Otvorenie zasadania
2. Určenie zapisovateľa zápisnice a overovateľov zápisnice
3. Schválenie programu
4. Kontrola uznesení
5. Plnenie rozpočtu za I. polrok 2011
6. Úprava rozpočtu 2011 - Rozpočtové opatrenie č. 1/ 2011
7. Plán kontrolnej činnosti od septembra 2011 do konca roku 2011
8. Žiadosti:

a) Ľudovít Čertásky s manželkou, B. Němcovej 1, Lutila opakovanú žiadosť o odkúpenie časti obecného pozemku C-KN parc. č. 346/ 24,

b) Miroslav Pružina a manželka, trv. bytom Lesná č. 12, Lutila žiadosť o odkúpenie obecného pozemku C-KN parc. č. 133/ 7 o výmere 205 m² a C-KN parc. č. 133/ 2 o výmere 68 m² za účelom záhradkárskych využití.

9. Interpelácia poslancov
10. Rôzne, diskusia
11. Návrh na uznesenie
12. Záver

Uznesením č. 58/ 2011
zobrali na vedomie

Správu o plnení uznesení zo 4. Zasadania OZ konaného 1.6.2011 a z mimoriadneho zasadania OZ konaného dňa 14.7.2011

Uznesením č. 59/ 2011

A.Zobrali na vedomie

1. Čerpanie finančného rozpočtu od 01.01.2011 do 30.06.2011 Obec Lutila
2. Čerpanie finančného rozpočtu od 01.01.2011 do 30.06.2011 - ZŠMŠ

B.schválili

Rozpočtové opatrenie č. 1/ 2011 tak ako bolo predložené

C.uložili OcÚ

Vypracovať splátkový kalendár s rozpisom splátok do konca rok 2011 pre p. Ciglánu na splatenie nájmu za prenajaté priestory v bývalej ZŠ na Školskej ulici.

Termín: ihneď Zodpovedná: p. Darina Müllerová

Uznesením č. 60/ 2011
A.zobrali na vedomie

Plán kontrolnej činnosti Hlavnej kontrolórky obce Lutila od septembra 2011 do konca roka 2011

B.žiadali

Doplniť plán kontrolnej činnosti o kontrolu v spoločnosti LITA s r.o. Lutila

Uznesením č. 61/ 2011
A.zobrali na vedomie, že

1. Obec Lutila má vo vlastníctve nehnuteľnosť pozemok C-KN parc. č. 346/ 24, o výmere 156 m², trvalý trávnatý porast.

2. Predaj časti C-KN parc. č. 346/ 24, o výmere cca 65 m² bol zverejnený na web stránke obce Lutila od 05.09.2011.

3. Ľudovít Čertásky a manželka Gabriela nie sú osoby, na ktoré je prevod vlastníctva priamym predajom vylúčený (§ 9a ods. 6 zák. č. 138/ 1991 Zb.).

B.schválili

1. prípad hodný osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 9a ods. 8, písm. e) zák. č. 138/ 1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a noviel, pri predaji časti nehnuteľnosti C-KN parc. č. 346/ 24, o výmere - podľa zamerania (cca 65 m²), trvalý trávnatý porast.

2. Ľudovítovi Čertáskému, narod. 29.7.1955 s manželkou Gabrielou, rod. Allerámvá, narod. 17.08.1963, trv. bytom Ul. Boženy Němcovej 1, Lutila, predaj časti C-KN parc. č. 346/ 24, o výmere cca 65 m² (podľa zamerania GP), trvalý trávnatý porast.

Cena bude schválená OZ po zameraní pozemku a vyhotovení geometrického plánu.

Odôvodnenie:

Pozemok priamo susedí s C-KN parc. č. 346/ 16, ktorého vlastníkom sú Ľudovít a Gabriela Čertásky v BSM. Obec uvedený pozemok nevyužíva a ani nemá s ním iné zámery.

Uznesením č. 62/ 2011
A.zobrali na vedomie, že

1. Obec Lutila má vo vlastníctve nehnuteľnosť pozemok C-KN parc. č. 133/ 7, o výmere 205 m², ostatné plochy a C-KN parc. č. 133/ 2, o výmere 68 m², ostatné plochy, vytvorené z E-KN parc. č. 1188, o výmere 274 m², ostatné plochy.

2. Predaj C-KN parc. č. 133/ 7 133/ 2, bol zverejnený na web stránke obce Lutila od 05.09.2011.

3. Miroslav Pružina a manželka Andreea nie sú osoby, na ktoré je prevod vlastníctva priamym predajom vylúčený (§ 9a ods. 6 zák. č. 138/ 1991 Zb.).

B.schválili

1. prípad hodný osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 9a ods. 8, písm. e) zák. č. 138/ 1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a noviel, pri predaji nehnuteľnosti C-KN parc. č. 133/ 7, o výmere 205 m², ostatné plochy v celosti, a C-KN parc. č. 133/ 2, o výmere 68 m², ostatné plochy v celosti.

2. Miroslavovi Pružinovi, nar. 25.12.1967 a manželke Andrei, rod. Poliaková, narod. 17.09.1973, trv. bytom Ul. lesná 12, Lutila, predaj C-KN parc. č. 133/ 7, o výmere 205 m², ostatné plochy a C-KN parc. č. 133/ 2, o výmere 68 m², ostatné plochy.

Cena bude schválená OZ po zameraní pozemku a vyhotovení geometrického plánu.

Odôvodnenie:

Uvedené pozemky sú na Lesnej ulici. Pozemky sú svahovité, sú na nich skaly, pozemky neposkytujú trvalý úžitok. Obec uvedený pozemok nevyužíva a ani nemá s ním iné zámery.

Uznesením č. 63/ 2011
A.zrušili

uznesenie č. 55/ 2011 ktorým bol schválený predaj obecného pozemku C-KN parc. č. 945/ 19, v cene 30,00 €/ m².

B.schválili

predaj obecného pozemku C-KN parc. č. 945/ 19, o výmere 1014 m² v celkovej cene 25 350,00 €, t.j. 25,00 €/ m².

Informácia z Valného
zhromaždenia LITA
s.r.o. v roku 2011

Obecné zastupiteľstvo Lutila uznesením č. 56/ 2011 uložilo p. Stanislavovi Gontkovi, konateľovi spoločnosti, v roku 2011 zvolať Valné zhromaždenie dňa 19.08., a predložiť správu o podnikateľskej činnosti k 31.12.2010, riadnu účtovnú závierku a návrh na rozdelenie zisku, podnikateľský plán na rok 2011 s výhľadom na rok 2012, obchodné podmienky dodávateľov, zákazkovú náplň, informáciu o stave spoločnosti k 31.07.2011 a knihu pohľadávok a záväzkov k 31.07.2011.

Nakoľko p. Gontko na toto zasadanie VZ nepredložil všetky požadované materiály VZ sa uznieslo prerušiť zasadanie a pokračovať 21.09.2011 o 18,00 hod.. Členovia valného zhromaždenia konštatovali, že ani na tomto zasadnutí neboli zo strany konateľa Stanislava Gontku dopracované materiály, ktoré mal predložiť už dňa 19.08.2011, a preto aj toto zasadanie prerušili s tým, že pokračovanie bude dňa 06.10.2011 o 18.00 hod.. Kompletné materiály, tak ako ich členovia VZ žiadali, neboli ani na tomto zasadnutí predložené, nevypracoval podnikateľský plán, nepredložil vypracované opatrenia ako znížiť záväzky spoločnosti, či jednal s poisťovňami a daňovým úradom o splátkových kalendároch, nepredložil návrh akým spôsobom chce znížiť stratu spoločnosti. Na základe uvedeného valné zhromaždenie uznesením č. 53/ 2011 odvolalo konateľa spoločnosti LITA s.r.o. p. Stanislava Gontku a uznesením č. 54/ 2011 poverilo vedením spoločnosti Jána Pružinu, starostu obce Lutila, do vymenovania nového konateľa.

Dňa 21.10.2011 zvolal splnomocnený Ján Pružina mimoriadne valné zhromaždenie, na ktorom bol za konateľa spoločnosti LITA s.r.o. vymenovaný p. Milan Mračko, trvale bytom Banská Bystrica.

Na návšteve v Amerike

Začiatkom septembra tohto roku mi - vďaka mojej dcére JUDr. Evke Šurkovej PhD. - bolo umožnené prežiť niekoľko dní v New Yorku. Počas môjho pobytu som zažil viacero zaujímavých zážitkov a nado-
budol poznatky a skúsenosti, s ktorými by som sa s vami rád podelil.

Cesta začala perfektne. Auto-
bus o tretej ráno zo Zvolena
nešiel a tak som bol nútený do Bu-
dapešti, odkiaľ som mal odlet, ísť
autom. Odlet bol po dvanásťtej
hodine, a na letisku som čakal
vyše päť hodín.

Let do New Yorku trval deväť
a pol hodiny a zdal sa mi
(a nielen mne) nekonečne
dlhý. Vstupná colná a pasová
kontrola na Letisku J. F. Kennedy-
ho prebehla bez problémov
a za chvíľu sme sa pred letiskom
zvítili s dcérou Evkou. Krátko
po príchode som sa šťastnou zho-
dou okolností dostal k novinám
Slovák v Amerike, ktoré pre Slo-
venskú komunitu vydávajú bratia
Čubovci, pôvodcom z východného
Slovenska, ktoré som si so záuj-
mom prečítal a dozvedel som
sa viacero zaujímavých informá-
cií, názorov a postrehov o aktivi-
tách a živote Slovákov, žijúcich
v Amerike, ale nielen tam.

V prvú nedeľu môjho pobytu
sme sa na sv. omši v Slo-
venskom kostole Sv. Jána Nepo-
muckého stretli s viacerými
krajanmi, žijúcimi v New Yorku,
niekoľkými študentmi, cestujúcimi
po USA a prirodzene oboma
d.p. Martinom Svitanom a Štefa-
nom Krausom. Škoda len, že
z technických príčin sa neuskutoč-
nilo tradičné stretnutie pri káve,
po sv. omši. Raz som ho už zažil
a bolo to veľmi srdečné a bezpros-
tredné posedenie.

Popoludní sme sa vybrali
do Intrepid Sea, Air and
Space Museum na Hudson River,
ktorého exponáty ma celkom zau-
jali. Je to múzeum letectva, ná-
morníctva a kozmické múzeum,

umiestnené na lietadlovej lodi
z čias druhej svetovej vojny.

Cestou späť sme sa zastavili
na Times Square a videli
sme oslavy minikarneval prísuš-
níkov Brazílskej komunity, ktorí
sa bavili v rytme latino ich prir-
ozdeným uvoľneným spôsobom.
Zaujala ma o. i. aj skutočnosť,
že pár hodín po skončení poduja-
tia boli ulice vyčistené a v pôvod-
nom stave, čo u nás doma až také
samozrejmé nie je. Po zotmení
sme si z vyhlídkovej reštaurácie
Rockefeller center pozreli večerný
New York, čo bol veľmi pôsobivý
pohľad.

Nasledujúce dni sme mali na-
pláňovanú návštevu tenisov-
vého turnaja US OPEN
vo Flushing Meadows, ktorú nám
však narušilo daždivé počasie
a ním vyvolané zmeny v hracom
programe. Vynútenú prestávku
som využil na návštevu Dakota
House na West 72nd Street a pa-
mätníku IMAGINE v neďalekom
Central Parku, venovanému spo-
mienke na Johna Lennona snád
najslávnejšieho člena britskej sku-
piny BEATLES, ktorý bol v decem-
bri roka 1980 zavraždený pred
vstupom do Dakota House, kde
v tom čase býval so svojou ma-
želkou Yoko Ono. V súčasnosti
Yoko Ono vlastní cca dve tretiny
apartmánov v uvedenom dome
a tieto prenajíma. Popoludní sme
si prezreli mimoriadne zaujímavú
a hodnotnú zbierku obrazov, sôch
a iných vzácných umeleckých diel
v súkromnej, ale verejnosti prís-
tupnej Frick Collection. Zaklada-
teľ Henry Frick otvoril zbierku
pre verejnosť v r. 1935 a môžete
tam vidieť diela Rembrandta, Go-
yu, van Dycka, Renoira, Velasque-
za a ďalších svetových umelcov.
Henry Frick však bol údajne veľmi
neoblíbený a známy tým, že zdie-
ral svojich zamestnancov, potvrdil
ani vyvrátiť to však nemôžem.

Počas prvého dňa na US
OPEN sme videli viacero
zaujímavých súbojov na rôznych
dvorcoch, medzi nimi aj víťazný
zápas našej Daniely Hantuchovej
s Poľkou Agnieszka Radwanskou
proti ruskej dvojici Kudrjav-
cevová Makarovová. Dievčatá
sme nadšené povzbudzovali a ich
víťazstvo nás, samozrejme, veľmi
potešilo.

Pre mňa šokujúce (v najlep-
šom slova zmysle) a ohrom-
né príjemné prekvapenie nás
čakalo v nasledujúcich dňoch, keď
vďaka nečakanej, a najmä neži-
stnej ponuke vydavateľa novin Slo-
vák v Amerike, sme mali možnosť
sledovať štvrtfinálové zápasy
mužov vo dvojhre, ktoré nám uká-
zali vrcholový tenis v podaní všet-
kých tenistov a ktoré pre mňa
predstavujú zážitok, o ktorom
sa mi pred cestou do USA ani len
nesnívalo. Len pre upresnenie
uvádzam, že som sa s uvedeným
pánom nikdy predtým nestretol
a aj touto cestou mu za prejavenu
láskavosť úprimne ďakujem!

Svoj pobyt som ukončil
v nedeľu 11. septembra.
Dopoludnia sme sa ešte zúčastnili
na spomienkovej sv. omši k tragic-
kému útoku na WTC spred 10 ro-
kov v katedrále St. Patrick
s Cathedral, ktorá pre mňa zna-
mená jeden z najpôsobilnejších
zážitkov z celej mojej návštevy.

Sv. omšu za účasti cca 100
príslušníkov hasičských
zborov z celých USA, asi 2000
veriacich a za účasti viacerých
významných osobností stretli sme
sa napríklad s predsedom 65. Val-
ného zhromaždenia OSN p. Jo-
sephom Deissom v sprievode
chrámového zboru celebraval
arcibiskup NY v.d.p. T. Dolan. Celá
spomienka sa uskutočnila veľmi
dôstojne, s pokorou a zároveň
s istou noblesou, avšak bez zby-
točnej okázalosti, a po jej skončení
sa odchádzajúcim požiarnikom
dostalo zašlúžbeného potlesku.
Bolo to veľmi dojímavé, viacerí
prítomní mali oči plné slz.

Len na upresnenie - St. Patrick
s Cathedral bola postavená
v rokoch 1858 až 1878, v novogo-
tickom štýle a v r. 1927 až 1931 bola
renovovaná. Zaberá rozlohu 8100
m², veža dosahuje výšku 100 me-
trov, je postavená z tehál, je oblož-
ená mramorom, má kapacitu pre
2200 osôb a nachádza sa na Piatej
Avenue oproti Rockefeller Center.

Dúfam, že Vás tieto riadky ne-
unavili, dalo by sa toho, čo
som zažil, popísať ešte viac (na-
príklad zmeškal som lietadlo), ale
o tom snád' niekedy inokedy.

Viktor Šurka

VÝZNAM NÁZVU NAŠEJ OBCE

Autor: Bc. Stanislav Macák

V Etymológii (náuka o význame
slov) existujú dve varianty pôvodu
názvu našej obce. V slovanských
jazykoch, napr. ruštine „lŭty“ ľútý
označoval prídavné meno divoký,
dravý.

V knihe o histórii mesta Žiar nad
Hronom z roku 1978 od viacerých
autorov sa uvádza tento variant
a konštatuje sa, že meno naša
obec dostala pravdepodobne pre
dravosť a divokosť nášho potoka,
ktorý sa i dnes na začiatku obce
spája so Slaským potokom. Ja vás
však chcem zaviesť trochu ďalej
do histórie významu tohto slova,
ktoré má zvláštne miesto v slovan-
skej histórii.

Už Svätý Hieronym nazýva
obyvateľov krajiny Bójev (dnešná
Bohemia Čechy), Moravanov
a obyvateľov Pannónie za „divo-
kých a dravých“ a podľa kontro-
verzného historika Cyrila
A. Hromníka sú totožní s neskor-
ším slovanským kmeňom Lutičov.
Ich predkovia Veléti - Veletians sú
zaznačení aj na Ptolemaiovej ma-
pe sveta (Alexandria, Egypt, okolo
150 po Kr.). Potomkovia tohto ná-
roda podľa Hromníka a autorov
anglickej Wikipédie mal byť práve
slovanský kmeň Luticov, ktorý mal
alternatívne pomenovania ako
Ljutici, Lutiči, Lutici etc. a ktorých
meno je odvodené práve od prí-
davného mena ľútý, dravý. Kmeň
Luticov bol veľmi mocným kmeň-
om, ktorého sa obávali ako Ger-
máni, tak aj ostatné národy
Európy.

V názvosloví slovanských kme-
ňov nejde o ojedinelý jav, ďalší
kmeň Luticov, Lutičov, Ljuticov je
situovaný napr. do blízkosti dneš-
ného Mazovska v Poľsku. Podľa
ďalšieho kontroverzného sloven-
ského historika, Matúša Kučeru
volali staršie národy Európy Slo-
vanov „Zablatencami“, lebo po-
chádzali „z močiarov a bažín, boli
to ľudia od vody a blata“. Je zaují-
mavé, že druhý význam slova Lu-
tila v latinskom ponímaní je
odvodený práve od slova blato
„Lútum“. Obe varianty majú slo-
vanský charakter, označujúci
vlastnosti Luticov. Či v prípade
predkov našej obce išlo o označe-
nie ich slovanských kmeňovej prí-
slušnosti, alebo iba o označenie
miesta pre potok, nevieme.
Čo vieme je, že Lutila bola dosť
známa svojím slovanským osídle-
ním, takže neďaleká Kopernica sa
v prameňoch uvádza ako Nemec-
ká Lutila Deutsche Litte.

Viac o slovanskom kmeni Luti-
cov napr. na [http://en.wiki-
pedia.org/wiki/Lutici](http://en.wikipedia.org/wiki/Lutici)

Z činnosti Poľovníckeho združenia UPS Lutila

Ako som pred časom spomínal, poľovnícke trubačstvo v Lutile má už viac ako štvrtstoročnú históriu. Rozhodol som sa k okrúhlemu výročiu urobiť ďalší krok vpred a ono sa to podarilo. Začali sme cvičiť na nových nástrojoch - lesných rohoch hru poľovníckych signálov a fanfár.

Poľovníci vzali do rúk lesné rohy, varešky a súťažili

Tieto nástroje sú teraz v obľube, sú slávnostnejšie, ale aj náročnejšie na cvičenie. Touto zmenou sme zachytili trend vývoja na Slovensku a v Čechách. Sú skladby, ktoré znejú v súhre lesných rohov s lesnicami oveľa krajšie a sú dokonca komponované pre obidva nástroje.

Všetko toto sme podnikli kvôli

Pozval som pána Jozefa Martiša z Prievidze (viac ako 30-násobný víťaz celoslovenskej súťaže v hre na lesnicu a lesný roh) na dve skúšky nášho kvarteta, aby nám poradil, čo môžeme ešte zlepšiť. Pán Martiš bol náš poradca a dlhoročný priateľ od roku 1985. Uznávaný odborník, skladateľ poľovníckych fanfár, najlepší lesníčiar na Slovensku. Proste legenda slovenských poľovníckych signálov, kapelník baníckej dychovky v Prievidzi.

górie D, kde sme si mohli sami vybrať dve skladby. V kategórii C sme hrali skladby Oravská fanfára, Chlumecká fanfára a jednu

kapelníkom dychovky z Trstenej. Edo vlastne vyhral hru na lesný roh, pretože Martiš hral na lesnici. Celkovo v tejto kategórii súťažilo

tomu, aby sme sa znovu zúčastnili celoslovenskej súťaže v hre na lesnicu a lesný roh. Som poďačný mojim kolegom lesníčiarom, Petrovi Knoppovi, Ing. Andrejovi Saxovi a výbornému trubkárovi Edovi Čiernemu, že si našli čas a dva mesiace sa pripravovali spolu so mnou na súťaž.

Celoslovenská súťaž sa konala po 34. krát za účasti 74 súťažiacich dňa 4. júna v Oravskom Podzámku, priamo v areáli zámku v kategóriách: jednotlivci do 20 rokov, nad 20 rokov a súbory v dvoch kategóriách. My sme sa prihlásili do kategórie C, kde sme mali zahrať dve nové povinné skladby, jednu voľiteľnú a do kate-

voliteľnú. Vybrali sme si „Uvítanie, od Andrašovana. Vo voľnej kategórii sme hrali „Diviak“ od Olosa a „Začiatok činnosti“ od Andrašovana. Naše umiestnenie za účasti odborných lesníckych škôl včítane pedagógov bolo v kategórii C na 12. mieste zo 16. a v kategórii

19 súťažiacich.

Po dvadsiati rokoch sme sa znovu na súťaži stretli so spiso- vateľom Milanom Húževkom, bývalým riaditeľom, ale aj aktívnym lesníčiarom, ktorý si nás s Edom pamätal z rokov 1985 - 87. Poznali sme, aká je súčasná úroveň, kde

D 5. miesto zo 6 súťažiacich súbo- rov. Nestratili sme sa v silnej konkurencii po „dvoch mesiacoch“ cvičenia na nové nástroje. Je nám jasné, že hra na lesnom rohu potrebuje čas, a najmä pravidelné denné cvičenie. Edo Čierny nám to názorne ukázal, keď v kategórii jednotlivcov nad 20 rokov obsadil 2. miesto za Martišom a pred tretím Ing. Danielom Kolejkom,

je špička a ktorým smerom sa ubera vývoj. Záleží len na nás, či zachytíme trend a postúpime vyššie.

Potrebuje si zaobstarať nové, kvalitné lesné rohy, dodať si chuť, pravidelne cvičiť a na budúci rok sa popasovať znovu. Všetko sa dá dosiahnuť, len treba vytyčiť správny cieľ a dať dohromady kolektív, ktorý ho akceptuje.

Poľovníctvo a príroda

V dňoch 15. - 19. júna sa konala v Bratislave celoštátna výstava „Poľovníctvo a príroda“. Na pozvanie Dr. Popundu, organizátora celoslovenskej súťaže Hubert Gastro Terchová, sme sa dňa 16. júna nasťahovali v zložení Ing. Andrej Saxa, Eduard Čierny

zadostučinenie pre nás bolo, keď sa nás spýtali, či v našej neprítomnosti môžu pripravovať a podávať toto rýchle občerstvenie podľa nášho receptu.

Odpovedal som: „Samozrejme súhlasím, len nezabudnite povedať, že sa to volá Lutilský stehlík“.

Takáto výstava so koná kaž-

a ja, s lesnými rohmi a kuchárskym riadom „Lutilský stehlík“, na jeden deň na Inchebu. Na výstave sa popri trofejách, zbraňoch, oblečení, sokoliaroch, prezentujú v stánku Hubert Gastro aj kulinárske špeciality ako občerstvenie pre prominentných hostí, tentoraz za znenia slávnostných fanfár.

My sme na požiadanie, pre pohostenie riaditeľa Incheby, prezidenta Poľovníckej komory a SPZ

dých päť rokov a mala by prezentovať to najlepšie od poslednej výstavy. Vystavované sú trofeje, ktoré dosiahli zlatú medailu a v katalógu sú zverejnené trofeje s druhou a tretou cenou resp. strieborné a bronzové.

Naši poľovníci boli v katalógu zverejnení ako strelci: Peter Knopp strieborný srnec z r. 2007, Ján Beňo strieborný diviak z r. 2010, Ľubomír Kanina - strieborný srnec z r. 2008, Zdenko

pána Ing. Lebockého, člena stredoeurópskeho inštitútu výskumu voľne žijúcej zveri MVDr. Rajskeho a dekana lesníckej fakulty Technickej univerzity zo Zvolena, pripravili viac ako sto „Lutilských stehlíkov“ a zahrali pri návšteve stánku niekoľko fanfár. Najväčšie

Čierny - bronzový srnec z r. 2008, Ľubomír Kanina - bronzový diviak z r. 2010 a Dušan Hronský dva bronzové diviaky z r. 2008. Je to úspech, na výmere 1492 ha v blízkosti okresného mesta, niekoľkých obcí a záhradkárskeho osád, dochovať trofejovú zver.

Svedčí to o dobrej starostlivosti a správnom selektívnom odstrelе za predchádzajúce roky.

Gastro Terchová 2011

Dňa 17. septembra sme sa zúčastnili prvého ročníka Hubert Gastro Terchová v zložení súťažné družstvo Poľovníckeho spolku UPS Lutilla: Dušan Hronský (kuchár, lesníčiar), Zdenko Čierny (kuchár, fotograf), Ľubomír Kanina (kameraman, technická pomoc), Bc. Michal Paál (hornista, technická podpora, hygiena a degustácia).

Po minuloročnej účasti, na nultom ročníku Hubert Gastro Terchová,

„Lutilského stehlíka“, a „Bombu spod Klapaj“.

Posledné menované jedlo je vlastne vitamínová bomba. Základom je vývar z diviaka s kapustou, cviklou, mrkvou, cibulou a zemiakmi. V strede taniera je postavené bageta naplnená srnčou pečenosťou a ozdobená kyslou smotanou. Vyzerá to ako skala na Klapaj v zime, pokrytá snehom. Všetky jedlá, porota, ale aj niektoré súťažiacie dámy z klubu poľovníčok ochutnali a pochválili. Nevedeli sme na čom sme, veď všetci varili guláše, bifteky, údené kolená s divinou a s kapustnicou, jelenie klobásky, samé dobré veci.

kde Zdenko vyhral s gulášom dekorovaným brusnicami a šľahačkou, Lutilský stehlík získal cenu poroty a II. miesto v jedlách na rošte, sme boli vítaní ako gurmani, favoriti súťaže. Usporiadateľia sa pýtali či máme novinku. „Samozrejme, máme niekoľko“ - bola moja odpoveď.

Najlepšie a najzdravšie jedlo by malo byť „Bomba spod Klapaj“. Ale pekne po poriadku.

Ráno o deviatej sme maturovali pri stavbe stánku. Postaviť ho a ukotviť do štrku nie je také jednoduché. Boli sme pripravení. Náradia sme mali ako pojazdnú dielňu a Michal to urobil odborne. Niektoré kotvy držali tak dobre, že sa nedali vytiahnuť, keď sme balili domov.

Pri otvorení súťaže vyhlásil riaditeľ Dr. Popunda, že počet jedál nie je obmedzený a porota bude degustovať okamžite priamo u súťažného tímu, keď tento nahlási, že jedlo je hotové. Namiesto troch jedál, sme uvarili a prihlásili šesť. Zdenko uvaril „Guláš so slivkami“, „Srnčie medailóniky s flambovanými čiernicami“. Ja som najskôr urobil „Restovanú srnčiu pečenosť“ a „Pečené diviacie rebrá“, čo sme mali ako obed pre nás, aj do súťaže a poobede som dovaril

Bolo uvarených viac ako 40 jedál. S Michalom sme celú akciu spestrili hraním na lesnici a parforznom rohu.

Občas prišiel niekto z usporiadateľov povedať: „Chlapci málo trúbite“. Behali sme ako lasičky medzi grilom a dvomi kotlami. Uvariť šesť jedál za štyri hodiny v poľných podmienkach, za dodržiavania základných hygienických podmienok, je pre chlapcov v pokročilom veku dosť náročné. Pripadal som si ako mladá mamička v kuchyni, lebo okrem varenia som sa bavil s deťmi, ktoré prišli obdivovať a skladať drevené zvieratká, občas zatrubiť, pedinovať porotu a laickú verejnosť. Riadna šichta, ale oplatilo sa to.

Porota na vyhodnotení rozдала skoro všetky ceny. Nám nič. Zostala len najväčšia. Predseda poroty povedal, že na koniec to najlepšie. Najlepšie varili, najlepšie stolovali, najlepšie boli oblečení, majú aj trubačov a je to Poľovnícky spolok UPS Lutilla. Teda absolútny víťaz prvého ročníka HUBERT GASTRO Terchová 2011 sme my, poľovníci z Lutily.

Na záver sa chcem poďakovať všetkým účastníkom za dobrú reprezentáciu na podujatiach a všetkým členom spolku za podporu.

Ing. Dušan Hronský

Jesenná tekvicová párty

Tak ako každý rok aj tento, koncom októbra, pripravilo ICM spolu s OZ Lutilienka tekvicovú párty.

Ešte za vidna, o pol piatej, sa začali k škole schádzať deti v rôznych maskách ale aj bez masiek, lebo si prišli zasúťažiť a zistiť či sú dosť silní na porazenie zlých rozprávkových bytostí. Tohto roku sa všetko odohralo na poli za bytovkami na Slobodnom. Od školy všetkých prítomných vypravovala striga, ktorá varila v kotle guláš a tá im pripravila prekážku vo forme sú-

ťaže, keď vyriešili mohli ísť ďalej. Prišli k dvom vodníkom, ktorí sa tešili, že si nejaké dušičky chytia, ale nepodarilo sa im to.

Deti v dvoch radoch si posielali slovká (chytali ich len štipcami, aby sa nepopáli), z ktorých potom vylúštili zaklínacie slovo, a to keď vyriekli boli slobodní.

Ďalej v kríkoch ich čakali dobrý macko medveď a bystrá veverička.

○ Víla Hromoták

Tieto dve zvieratká pomáhali deťom zdolať ďalšie prekážky, ktoré im nastražili strigy a mátohy.

Keď deti všetky prekážky a nástrahy zdolali vybrali sa osvetlení lampiónmi a vysvietenými tekvicami Štefánikovou ulicou na námestie, kde boli už pre nich pripravené rôzne slané a sladké koláčiky a teplý čaj. Na námestí sa stretli nielen deti, ale aj rodičia. Dobre naladení sa porozprávali s priateľmi a známymi.

○ Milí čertíci

Tretie verejné čítanie rozprávky v knižnici

Aby pre deti bolo čítanie kníh zaujímavejšie riaditeľka ICM pani **Janka Knoppová** vypracovala projekt pre knižnicu pod názvom „Verejné čítania rozprávok“. V posledný prázdninový týždeň pripravila čítanie veľmi zaujímavej knihy od Roalda Dahla Čarodejnice. Zaujímavým spôsobom vmontovala deti do predstavy ako asi čarodejnice vyzerať. Keď deti porozprávali ako si čarodejnice predstavujú započúvali sa do príbehu jednej starej mamy a jej vnúčika. Práve on sa stretol s ozajstnými čarodejnicami, až dvakrát - a to nemal ešte ani osem rokov.

Aby čítanie bolo atraktívne, jednotlivé príhody čítali členky OZ **Lutilienka**, ktoré sa aj príslušne k deju poobliekali, a tiež ich ponúkli čarodejníckym nápojom a inými dobrotami.

Rozprávka nebola dočítaná do konca, ale deťom sa dala možnosť si túto knižku z knižnice vypožičať a dočítať ju. Zároveň dostali úlohu a za jej vyriešenie aj odmenu.

Kto prvý prerozprával príbeh malého vnúčika a jeho starkej - dokonca správne (mohol ho aj nakresliť) a zároveň doniesol kompletný recept číslo 86 (napísaný alebo nakreslený) mohol získať lístky do 3D kina do Európy v Banskej Bystrici. Výhercovia mohli ísť s rodičmi na rozprávku podľa výberu, lístky sa im preplatili.

Výhercami sa stali: **Alex Greguš** aj spolu so sestríčkou **Miškou**, ktorí poslali kresbu a napísaný recept na myšacie kvapky. Ďalej pekné kresby poslal **Jurko Knopp** a keďže Jurko ešte nevie písať, tak recept mu pomohli napísať rodičia. A ešte určite knižku prečítal aj **Marek Tisovčík**, lebo ten tiež poslal popis, ako pripraviť časované myšie kvapky recept č. 86.

Informačné centrum mladých v Lutile spolu so základnou školou a materskou školou pozvali deti v mesiaci októbri do knižnice, aby im ukázali ako sa vytvoriť kniha. Voľakedy pisári písali ručne, potom na mechanických písacích strojoch, ktoré robili veľký rachot, potom prišli elektrické písacie stroje, ktoré boli už dokonalejšie. No a teraz sú tu počítače. Všetky tieto písacie stroje mali deti možnosť si vyskúšať, niečo si na nich napísať. Staršie deti, teda školáci, dostali text nejakého deja a museli k nemu nakresliť obrázky, teda knižku, resp. dej ilustrovať.

Pani učiteľky ZŠ s MŠ spolu s ICM sa snažia rôznymi pútavými formami deti zaujať, aby či už do školy alebo vo voľných chvíľach do ICM chodili radi a na školu mali pekné spomienky keď už z nej odídu.

*Reguiem aeternam dona eim Domine et lux
perpetua luceat eim*

*Odpôinutie večné daj mu pane a svetlo večné
nech mu svieti*

Jozef Senko

Otec môj

Je noc. Sedím pri tvojej posteli a dívam sa na teba. Ležíš pred mnou bezduchý, meravý. Mŕtvy. Keď som pred pár hodinami odchádzal, zakýval si mi na pozdrav a povedal „ahoj“. Ani jeden z nás netušil, „možno ty áno“, že to „ahoj“ je v skutočnosti nevyslovené „zbohom na večné veky“. Pár minút pred tým si sa ma spýtal, či je február, alebo už marec. „Ešte je február. Zajtra bude prvý marec.“ odvetil som ti. „Marec“ až bolestne smutným hlasom si zopakoval po mne to posledné slovo a ja som zrazu videl až na dno tvojej duše. Čítal som v nej ako v otvorenej knihe myšlienky, ktoré sa ti prehrali hlavou. „Marec, poberaj sa starec!“ Kričali v tej chvíli tvoje oči, tvoja tvár, ktorá zrazu tak strašne zosmutnela.

Ležíš a už nikdy neodpovieš na moje nemé i nahlas vyslovené otázky. A pritom sme si mali toľko čo povedať...

O baba, akoby sme sa toho rozhovoru báli, stále sme ho v duchu odkladali „na potom“ a teraz je už zrazu neskoro. Tvoje nohy už vystúpili z kompy a zastali na druhom brehu Styxu. Cháron odrazil od brehu a vesluje naspäť. Už niet návratu. Odišiel si bez vysvetlenia a bez toho, aby sa ti vysvetlenia dostalo. A pritom stačilo tak málo...

Bliži sa polnoc. Sadám ku stolu a beriem do rúk modlitebnú knižku. Zvláštne.

Otvorí sa presne na strane, kde je napísané „Modlitba za mŕtvych.“ Písmená mi tancujú pred očami. Rozplývajú sa a zlievajú dohromady. Odkladám knižku a vychádzam von. Chcem byť sám. Aspoň na niekoľko minút sám so svojimi myšlienkami. Nočná obloha je posiatá hviezdami. Nevysoko nad južným obzorom na mňa veselo žmurká Sírúš, dolný hrot zimného trojuholníka. Mne - na rozdiel od neho - veselo rozhodne nie je. Ešte stále v šoku zo všetkého, čo som prežil za posledné hodiny, pohybujem sa ako námesačný. Vchádzam do garáže a zatváram za sebou dvere. Sadám za volant auta a otáčam kľúčikom. Motor poslušne naskočil. Nevnímam, čo sa vokol deje, iba podvedome, rovnomerne, až na doraz stláčam nohou plynový pedál. Nevnímam chvenie auta, ktoré sa celé trasie pri vysokých otáčkach motora. Bez povšimnutia nechávam ťažké chuchvalce dymu, ktoré postupne zaplňajú celú garáž a vnikajú do auta. Začínajú sa mi zatvárať oči.

Zaspávam. Zrazu jasne cítim, že ma niekto zpomýkal za plece a povedomý hlas mi zakríčal do ucha: „Rýchlo vstaň a utekaj von!“ Cítim, že ten pokyn nevyšiel z môjho vnútra, ale prišiel zvonku a ja musím poslúchnuť. S námahou otváram ťažké, akoby olovené viečka očí. Celé auto je zahalené v nepriehľadnom oblaku dymu. Omámený, iba po pamäti nachádzam dvere, vypotáčam sa na dvor. Ostrý mráz ma vracia do tvrdej reality. Plúca i žalúdok zaťažené dymom prudko zareagujú a... Cez slzy v očiach pozerám na osvetlený obdĺžnik garážových dverí a začínam chápať súvislosti. „Ďakujem, otec!“ S dojatím šepkám

smerom k domu, v ktorom leží tvoje chladnúce telo.

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

Kytice kvetov vo vázach, vence a zapálené ksviečky dotvárajú pochmúrnú atmosféru domu smútku. Zostali sme tu sami. Iba my dvaja, otec môj. Posledný raz stískam pravicou tvoje studené, meravé ruky. „Ďakujem za všetko, otec. Zbohom a odpusť.“

V dverách sa ešte otočím, akoby v tichej nádeji, že tak ako vtedy i teraz mi zakývaš rukou a povieš „ahoj“ no viem, že sa tak už nikdy nestane.

✂ ✂ ✂ ✂ ✂ ✂

Hrudy hlíny miznú v hĺbke, odkiaľ sa ozývajú tupé, dunivé zvuky, ktoré po krátkej chvíli zmĺknu. Smutne sa dívam na čerstvo navrhovaný rov, pred krížikom s tvojim menom. Ľudia, ktorí ťa prišli odprevadiť na tvojej poslednej ceste, odchádzajú. Aj ja už musím ísť. Musím ísť, aby som povinne zaplnil miesto pri stole, ktoré tvojím odchodom zostalo prázdne. Tak, ako raz môj syn zaplní prázdne miesto po mne, keď príde môj čas.

Ešte raz ti ďakujem za všetko, otec môj.

Nech nikdy nikto neruší tvoj večný spánok.

Skrátená verzia 1. časti novely pod názvom: „Otec môj. Mama moja.“

Stretnutie po 50 rokoch

**Školský rok 1955/ 1956 1959/ 1960
Zo Základnej školy v Lutile**

Škola znamená prvá láska
Škola znamená budúcnosť
Škola je plná strachu a šťastia
Škola je spomienka na mladosť

Možno zídeme sa za krátko
Možno za dlhé roky
Možno nevidíme sa nikdy viac
V tom divom víre sveta

Napísal Janko Jesenský, ale my sme sa stretli na Tenisových kurtach v Lutile dňa 30. júla 2011, kde sme zaspomínali na mladosť v školských laviciach v terajšej reštaurácii Bôrinka a v bývalej škole za kostolom. Na Juniálesoch, ako sme sa pretekali a skákali vo vreciach, v jedení čokoládových tort a ruky sme museli mať za chrbtom, ako sme chodili pod Skalku na jahody a potom nám z nich robili jahodovú penu. Ako sme sa fotili, hrávali divadlá ešte aj v sále za krčmou.

Každý kto sa stretnutia zúčastnil hovoril o sebe, čo vyštudovali, o svojej rodine a o svojom šťastí. Potom sme boli spoločne na cintoríne, kde sme sa poklonili pamiatke na hrobe pána riaditeľa Osvalda a položili kyticu kvetov. Po návšteve cintorína sme sa vrátili späť na Tenisové kurty a spomínali až do neskorého večera.

Zdeněk Čierny

Návšteva pútnického miesta Svätý Kopeček u Olomouca

Už sa v našej obci stáva tradíciou, že naše spoločenstvo veriacich navštíví, širokej verejnosti známe, pútnické miesto. A tak aj v tomto roku 1. septembra o šiestej hodine ráno, sme sa stretli pri lutilskom kostole a spolu s pánom farárom Ing. Michalom Slašťanom sme nastúpili do autobusu. Plný autobus farníkov sa usadil a keď sme boli za Handlovou, posilnili sme sa modlitbami, aby naša púť dopadla dobre a bez problémov. Počas cesty nás Katka Polóňová oboznámila v krátkosti s dejinami pútnického miesta na Svatém Kopečku u Olomouce.

Dejiny pútného miesta na Svatém Kopečku začínajú v 17. storočí, v dobe keď v Európe prebiehala tridsaťročná vojna. Viazu sa s menom Jan Andryšek, ktorý dal sľub ľuďom, že ak získa bohatstvo postaví Pannu Máriu kostolík na kopci východne od Olomouca. Stavba Andryškovej kaplnky na Svaté Hoře, ako sa pôvodne miesto nazývalo, bola dokončená za štyri roky a 3. apríla 1633 vysvätená. V roku 1645 Andryškova kaplnka vyhorela pri okupácii švédskymi vojskami, ktorí plienili a vykrádali mestské domy, kláštory ako aj okolité dediny. Kaplnka bola časom obnovená, ale na žiadosť opáta Bedřicha v roku 1669 bol položený základný kameň

○ Katedrála sv. Václava

a začalo sa so stavbou nového svatokopeckého chrámu. Nový priestranný chrám bol vysvätený 1. októbra 1679 olomouckým biskupom Karolom II. Lichtenštejncom.

V rokoch II. Svetovej vojny bol Svätý kopeček útočiskom a miestom duchovnej posily trpiacich. V máji 1945 bol značne poškodený obojstrannou strelbou nepriateľských vojsk.

Obnovu chrámu z vonku i z vnútra rok od roku, v období rokov 1950-1970, uskutočňoval diecézny kňaz P. Gustav Riedl, ktorý sa stal pokračovateľom pútnického miesta.

16. apríla 1974 sa krátko na Svatém Kopečku zastavil kardinál Karol Wojtyła, neskoršie pápež Ján Pavol II....

11. februára 1990 mohol byť svatokopecký chrám odovzdaný strahovským premonstrátom v obnovenej kráse.

Keď sme s našim autobusom dorazili k cieľu nášho putovania a vyšli sme od parkoviska na kopec, vynoril sa pred nami chrám Navštívenia Panny Márie, ktorého strednú časť tvoria dve veže a k nim pripojené obytné krídla rezidencií. Vošli sme na nádvorie, kde pod palisádami sú vyobrazenia krížovej cesty. Tu sme sa zastavili a pomodlili sa pri každom zastavení. Potom sme prešli do chrámu a odsľúžili si svätú omšu, ktorú celebroval náš pán farár. Po svätej omši sme si ešte prezreli priamo v meste Olomouc katedrálu sv. Václava a prezreli sme si samotné mesto Olomouc.

Našej púti prialo aj počasie. Cestou domov sme si zaspievali aj nábožné piesne aj svetské ľudové. Pomodlili sme sa za pekne prežitý deň a bez problémov sme prišli domov do Lutily.

Myslím si, že každý kto sa tejto púti zúčastnil nefutoval a mal dobrý pocit, že niečo urobil pre svoju dušu.

Chcem poďakovať pánovi farárovi, že našich veriacich doprevádzal na tejto púti a tiež tým osobám, ktoré túto cestu zorganizovali a dohodli nám sprievodné slovo či už v chráme Navštívenia Panny Márie na Svätom

Kopečku, alebo v katedrále sv. Václava v Olomouci. Poďakovanie patrí aj šóferovi Petrovi Hricovi, ktorý nás bez problémov doviezol až do Lutily.

Tešíme sa aj na budúci rok!

Eva Hromádková

○ Chrám navštívenia Panny Márie

Vyznanie

*Pán Boh nám silu dal,
Pracovité ruky a srdce veľké, plné lásky!
Zem krásnu, záhradu tichú, posiatu kvetím,
Nad ňou Boží plynie čas.
Malá je rodná zem naša
Predsa však najkrajšia,
A k nej v srdci lásku nosím.
A keď aj v širom svete kdesi postojím,
K nej v srdci láskou veľkou zahorím.
Modlím sa za ňu každý deň.
Túžba sladká domov ma privedie,
Pohľadom dušu poteším,
Srdce radosťou zabúši.
Mám rada teba kvieťa proste spievam
s vtákmi od radosti*

*A Boha prosím za všetkých, keď ku spánku sa uloží.
Srdce mi smútkom krváca,
Ako odísť do ďaleka,
Keď všade vôkol tiché lesy,
Šumí háj stromy vysoké,
Im svoje túžby vyznávam.
Vždy keď večer slnko za hory zájde,
Noc halí tmou krajinu
Ktože vás hory, lúky, lesy, potôčik malý
Vrelo pozdraví a k srdcu privinie?
V nádeji vo spolok vám prajem veľa zdravia,
Šťastia, spokojnosť učiň nám aj tento rok
A ďalšie roky dožiť sa v lepšiu budúcnosť.*

Mária Kružliaková

Súťaže detí na tekvicovej párty na Slobodnom

- Deti sa ani chvíľu nenudili, usporiadatelia pre ne pripravili množstvo súťaží.

- Striga vysvetľuje čo budú musieť urobiť, aby postupovali ďalej.

Skončila sa jesenná časť futbalovej súťaže

2011/2012

Tak ako možno vo väčšine klubov, tak aj v našom OŠK nastala kríza. Pod tento stav sa podpisuje niekoľko faktorov. Takým najhlavnejším je nedostatok hráčov. Na jar sme sa zachránili v V. lige vlastnou chuťou a výkonnosťou hráčov (škoda len, že im to neostalo). Manažér klubu Janko Meliško robil všetko preto aby bolo mužstvo doplnené o ďalších dobrých hráčov. No bohužiaľ, nepodarilo sa.

Určite každý, kto sleduje regionálne futbalové dianie vie, aká je situácia s hráčmi. Manažér skúšal dostať k nám hráčov i z iných oblastí, čo sa mu čiastočne aj podarilo, ale nie všetci splnili naše očakávania. No a ďalším veľkým problémom je nedostatok financií. Ak je klub financovaný len z rozpočtu obce, tak sa nedá očakávať, že peňazí bude dostatok. Tieto finančné prostriedky sú len na nutné náklady na údržbu, na rozhodcov a ďalšie nutné výdavky pre chod mužstva (registrácia hráčov, pokuty a iné). Na hráčov sme si museli zohnať peniaze cez sponzorov, alebo predajom našich hráčov. Sponzorov je málo, a nie sú to stáli sponzori.

Po odvolaní trénera Jiřího Netolického začal seniorov trénovať Jozef Macejko. I keď sme si mysleli, že zmenou trénera sa udeje v mužstve niečo pozitívneho, nestalo sa tak a tréner nám odišiel. Získali sme nového trénera, pána Petra Jankecha. Uvidíme či aj tohto trénera hráči neznechutia.

Ak chcú naši hráči dosahovať dobré výsledky v zápasoch je treba sa na to pripraviť. Veľmi dôležitá je zimná príprava a rešpektovanie trénera a jeho pokynov. Nie sa spoliehať na to, že však ja si individuálne zabehám a mám odtrénované. Kontakt s ostatnými spoluhráčmi a súťaživosť aj na tréningu je veľmi dôležitá pre kolektívnu hru. Nebudem sa ďalej o tomto rozpisovať, lebo naši hráči sú už dospelí a vyspelí - len si to treba uvedomiť.

Ešte pár riadkov k mládeži. I. trieda v okresnej súťaži a vyššie súťaže ako aj V. liga sú viazané jedným mládežníckym mužstvom. Preto sme sa snažili všelijakými spôsobmi postaviť mužstvo dorastu, čo sa nám aj podarilo. Podarilo sa to aj tým spôsobom, že sme oslovovali chlapcov v dedine, hlavne vedúceho mužstva Jožka Hriča a prehovorili sme ich na to, aby doniesli fotky a rodné listy, aby sme ich mohli zaregistrovať. A tak sa aj stalo. Registračiek máme aj 17, ale na zápas ich ledva prišlo 9 - 10, a tak vedúci mužstva ešte obtelefonoval koho mohol, aby ich bolo aspoň 11. A to sa chodilo ešte pre dvoch hráčov do Starej Kremničky. Problém nastal, keď sa niekto zranil. To ich nastúpilo len 7 alebo 8. Tento stav odobral chuť aj tým čo chodili na zápasy pravidelne. A tak sme sa rozhodli dorastenecké mužstvo odvolať zo súťaže, za čo kruto platíme. Uvidíme do budúcnosti, či sa nám podarí dať chlapcov dokopy aspoň na malý futbal.

Toto všetko, čo som napísala, je o hráčskom kádri. Ale futbal by v dedine nebol, keby nebolo pár zanietencov, ktorí zabezpečujú všetku prácu okolo. Či už ženy v bufete Janka Hromádková, Danka Hríňová alebo chlapci, ktorí pripravujú ihrisko v nedeľu (niektorí členovia výboru a Jožko Búgel, Igor Glézli), kameramanka Petra Nárožná, Monika Búgelová pri vstupnom, Martin Čierny, ktorý perie dresy a kosí ihrisko a ďalší a ďalší. Ja im v mene seba ako aj celého výboru veľmi pekne ďakujem. Viem, že si za to veľa nekúpia, ale to sú tí ľudia ktorým na lutilskom futbale záleží a ktorí pre jeho udržanie aj niečo urobili a aj urobia. Ďakujem tiež pánovi starostovi a poslancom za ich podporu.

**Eva Hromádková,
predsedníčka OŠK Lutila**

Dni jesennej čistoty v Lutile

sa konali v našej obci v dňoch od 10. do 21. októbra. Veľké kontajnery boli vyložené na obvyklých stanovištiach, do ktorých občania mohli uložiť odpad, ktorý sa nedá iným spôsobom likvidovať.

Niekoľko dní pred obdobím čistoty bolo v miestnom rozhlasе vyhlásované a aj na web stránke zverejnené, čo sa do týchto kontajnerov môže dávať, čo tam nemá byť a ako majú byť naplnené, aby ich mohli technické služby vyviešť. No niektorí občania to asi pochopili tak, že čo nemá byť, má byť. Nanosili tam plasty, konáre, burinu, elektroodpad, papier a iné veci, väčšinou tie, ktoré sa zbierajú samostatne ako separovaný odpad. A tak chlapi zamestnaní na obci museli kontajnery upravovať, zhadzovať z nich a nadbytočný odpad potom po vrátení vyprázdnených kontajnerov dávať zase naspäť. Strata času i obecných peňazí. Niektorí občania sú nepoučiteľní. Možno bude musieť obec nájsť iný spôsob ako zabezpečiť „Dni čistoty“ v obci.

○ DÁVAME OBČANOM DO POZORNOSTI

Už nie raz bolo v našich novinách a aj inak zverejnené do ktorej separovanej položky dávať. Keďže opakovanie je matka múdrosti dávame to znovu:

Plasty, kovy tetrapaky do jedného vreca môže ísť tento odpad:

Štlačené PET fľaše, plastové fľaše, uzávery z fliaš, obalové fólie, tégliky z jogurtov, masla, potravín, kozmetiky a iných predmetov, plastové hračky, polystyrén.

Ďalej konzervy, plechovky, kovové uzávery od nápojov, viečka z mliečnych výrobkov, kompótové viečka, kovové obaly, kuchynské predmety, alobal, obaly z mlieka a džúsov.

Čo nie:

Obaly veľmi znečistené potravinami, farbou, chemikáliami, obaly z jedov a glejov, tlakové nádoby.

Sklo

Sklené obaly rôznej farby bez uzáverov a črepy z nich, dekoratívne a tabuľové sklo, sklenené poháre.

Čo nie:

Porcelán, keramika, dlaždice, zrkadlá, obrazovky, žiarivky, výbojky, autosklo, drôtové sklo, sklo kombinované s inými látkami, sklenené obaly znečistené farbou, olejom, potravinami a zeminou.

Ako vybaviť uloženie odpadu na zberný dvor?

Máte doma starý nábytok, neporiadok po stavebných úpravách, pokazené elektrospotrebiče, či haldy papiera, plastov, kovov, tetrapakov, skla alebo iný odpad? Príďte ho uložiť na zberný dvor, ktorý sídli v Žiari nad Hronom na ulici SNP 131 a je vám k dispozícii **od pondelka do soboty od 8.00 do 20.00**. Za určitých podmienok môžete odpad odovzdať bezplatne, v iných prípadoch sa účtuje poplatok podľa platného cenníka (viac sa dozviete v sekcii zberný dvor a cenník). V prípade akýchkoľvek otázok nás neváhajte kontaktovať prostredníctvom **Zelenej linky** (pre mesto **0800 500 501** a pre partnerské obce **0800 500 080**) alebo priamo **vedúceho zberného dvora Petra Karvaša** na **0917 699 103** alebo na e-mailovej adrese:

peter.karvas@tszias.sk

Cenník zberného dvora (Ulica SNP 131, 965 01 Žiar nad Hronom)

Zmluvní partneri (mestá, obce, podnikateľské subjekty, fyzické osoby) majú možnosť využívať služby zberného dvora, ktorý sa nachádza v areáli Technických služieb, na Ul. SNP 131 v Žiari nad Hronom.

Papier - zdarma
Sklo - zdarma

Plasty, kovy a tetrapaky - zdarma

Elektroodpad - zdarma

Drobný stavebný odpad 48 €/t (40 € bez DPH)

+ ekologický poplatok 6,638 €/t2

Objemný odpad 60 €/t

(50 € bez DPH)

+ ekologický poplatok 4,979 €/t2

Nebezpečný odpad 120,00 €/t

(100 € bez DPH)

+ ekologický poplatok 33,194 €/t2

Jubilanti v mesiaci september až december

50-roční

Máriuš Mikuš
Jozef Guzmický
Ing. Sylvia Slažneva

60-roční

Milan Vindiš
Stanislav Leba
Štefan Babuchna
Dušan Kružliak
Mgr. Miroslav Šurka
Mgr. Anna Dvorská
Emília Kapustová
Eva Víglašská
Eva Hromádková

70-roční

Veronika Nárožná
Marta Štubňová

75-ročná

Terézia Pairíková

80-roční

Ján Bublák
Anna Jančoková
Anna Mikušová

Nad 85 rokov

Terézia Beňová
v novembri sa dožije
92 rokov
Ján Paál
najstarší žijúci občan
v Lutile. V júni sa dožil
96 rokov

**Všetkým jubilantom
srdečne blahozeláme!**

Opustili nás

František Valent
vo veku 74 rokov
**Vyjadrujeme úprimnú
sústrasť pozostalým!**

Narodili sa

Marko Ťahúň
12.08.2011
Petra Kretová
19.08.2011
Daniel Piatrik
28.08.2011
Štefánia Kollárová
27.10.2011

**Vítame nových občanov
a prajme im veľa
zdravia a šťastia!**

PREPLNENÝ VEĽKOKAPACITNÝ KONTAJNER!!!

Takto preplnený veľkokapacitný kontajner predstavuje nebezpečenstvo!!!!!!

- z veľkého množstva odpadov vzniká nebezpečný odpad
- z veľkého množstva odpadov vzniká nebezpečný odpad

Preto vás dôrazne žiadame, aby ste veľkokapacitné kontajnery neprepĺňali.

Ďakujeme.